

Opracował: Tomasz Sowiński

Temat: Cmentarz Zapomnianych Książek i bookcrossing - konspekt lekcji bibliotecznej

Scenariusz lekcji: biblioteka

Czas: 2 godziny lekcyjne

Po zajęciach uczeń będzie umiał:

- właściwie zanalizować i zinterpretować film Feliksa Falka „Krótka historia jednej tablicy”;
- umieścić film w szerszych kontekstach kulturowych;
- wskazać jakie znaczenie ma dla nośników kultury ich ciągła żywotność;
- samodzielnie przygotować książkę do bookcrossingu.

Słowa kluczowe: nośnik kultury, bookcrossing.

Metody pracy: praca z filmem, praca z tekstem, elementy wykładu, dyskusja, burza mózgów, drzewo decyzyjne, praca w grupach.

Środki dydaktyczne:

film Feliksa Falka „Krótka historia jednej tablicy”;
fragment powieści Carlosa Ruiza Zafóna „Cień wiatru”;
strona internetowa: www.bookcrossing.pl.

Uwagi wstępne:

Na kilka dni przed lekcją poproś uczniów, by przynieśli na zajęcia niepotrzebne im książki, które kiedyś chętnie czytali. Przygotuj na zajęcia etykiety do bookcrossingu i przybory pomocnicze (długopisy, nożyczki, klej lub taśmę klejącą). Lekcja powinna odbywać się w pomieszczeniu z dostępem do sieci (np. szkolne centrum multimedialne, pracownia informatyczna) i sprzętem do odtworzenia filmu. Potrzebna będzie również tablica lub flipchart.

Przebieg zajęć:

1. Zapisz temat na tablicy i obejrzyj z uczniami „Krótką historię jednej tablicy”. Po projekcji poproś uczniów o przedstawienie historii tablicy z napisem „Solidarność”.
2. Przedstaw uczniom krótką historię „Solidarności” (tak, by zrozumieli jej związek z tablicą) i zapytaj jakie znaczenie w filmie ma przedstawiona tablica.

3. 3. Przeczytaj fragment powieści Zafóna umieszczony w materiale pomocniczym i metodą dyskusji zastanów się z uczniami, co łączy tablicę z filmu Falka i książki z Cmentarza Zapomnianych Książek z książkami, które przynieśli do szkoły.
4. Zastanów się z uczniami metodą burzy mózgów, jak pomóc nieczytanym już książkom, by nie podzieliły losu tablicy „Solidarności”.
5. Przedstaw uczniom na czym polega bookcrossing (wykorzystaj do tego stronę internetową www.bookcrossing.pl).
6. Za pomocą drzewa decyzyjnego podejmij z uczniami decyzję czy „uwalniają” książki, czy pozostawiają je na „cmentarzu”?
7. Na drugiej godzinie lekcyjnej – korzystając ze strony www.bookcrossing.pl – załóżcie z uczniami półkę do bookcrossingu w swojej szkole lub miejscowości (wyboru miejsca można dokonać metodą burzy mózgów).
8. Przedstaw uczniom sposób oznaczenia „uwalnianej” książki i podziel klasę na zespoły, których celem będzie sprawne opisanie książek i ich ewidencja na stronie www.bookcrossing.pl (liczba grup uzależniona jest od ilości komputerów). Poszczególne grupy mogą również przygotować plakaty informujące o akcji bookcrossingowej w szkole (w tym wypadku należy wcześniej przygotować odpowiednie materiały).
9. Wybierz ochotników, którzy odłożą książki na półkę bookcrossingową.
10. Poproś uczniów, by śledzili historię „podróży” swojej książki. Ich relacji można wysłuchać przy okazji kolejnej lekcji bibliotecznej (z reguły zastępstwa), a najciekawsze historie umieścić na gazecie ściennej w bibliotece (można też założyć „Pamiętnik szkolnego bookcrossingu”).

Materiał pomocniczy nr 1

Cmentarz Zapomnianych Książek [fragment]

Carlos Ruiz Zafón: Cień wiatru. Warszawa: Muza, 2006, s. 10.

– To miejsce, Danielu, jest tajemnicą i miejscem świętym. Każda znajdująca się tu książka, każdy tom, posiadają własną duszę. I to zarówno duszę tego, kto daną książkę napisał, jak i dusze tych, którzy tę książkę przeczytali i tak mocno ją przeżyli, że zawładnęła ich wyobraźnią. Za każdym razem, gdy książka trafia w kolejne ręce, za każdym razem, gdy ktoś wodzi po jej stronach wzrokiem, z każdym nowym czytelnikiem jej duch odradza się i staje się coraz silniejszy. Już dawno temu, wtedy kiedy mój ojciec mnie tu przyprowadził, miejsce to miało swoje lata i było stare. Może nawet tak stare jak samo miasto. Nikt na dobrą sprawę nie wie, od kiedy to miejsce istnieje ani kto je stworzył. Teraz powiem ci to, co powiedział mi mój ojciec. Kiedy jakaś biblioteka przestaje istnieć, kiedy jakaś księgarnia na zawsze zamyka podwoje, kiedy jakaś książka ginie w otchłani zapomnienia, ci, którzy znają to miejsce, my, strażnicy ich dusz, robimy, co w naszej mocy, aby te bezdomne książki trafiły tutaj. Bo tutaj książki, o których nikt już nie pamięta, książki, które zagubiły się w czasie, żyją nieustającą nadzieją, iż pewnego dnia trafią do rąk nowego czytelnika, że zawładnie nimi nowy duch. W księgarni sprzedajemy i kupujemy książki, ale w rzeczywistości one nie mają właściciela. Każda, którą tu widzisz, była czymś najlepszym przyjacielem. A teraz te książki mają tylko nas, Danielu.